

Retning vistnok kan siges Betydeligt med Hensyn til den formelle Affattelse af denne Lov — jeg veed ikke, hvorvidt det maatte staa i Forbindelse med dens Affattelse gennem en skandinavisk Kommission, men jeg skal iøvrigt dog bemærke, at jeg tror, at man skal være lidt varsom med Hensyn til Paavirkninger af denne Art. Det har vist sig ved Gjennemførelsen af den nye Fimalov, at det der har medført ganske betydelige Vanskeligheder i Praxis, og jeg tror derfor, at man i saa Henseende vil være opfordret til at tage nok saa meget Hensyn til, hvad der maa siges at være stemmende iøvrigt med de danske Rettsregler, end hvad der er stemmende med svensk Ret.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Jeg maa, særlig efter den indgaaende Maade, hvorpaa det ærede Medlem behandlede Sagen, tillade mig at erindre om, at det, her forelægges, er Udkast til en skandinavisk Varemærkelov, eller, om det ikke er ganske korrekt — det er det selvfølgelig ikke — saa er Lovforslaget dog fremkommet, ikke fordi man i og for sig ønskede at gjøre Forandringer i sine egne Rettsbestemmelser, men fordi man i Henhold til Forslag fra en Kommission, der blev nedsat 1881 og afgav sin Betænkning 1882, ønskede at bringe saamegen Overensstemmelse mellem Varemærkelovgivningen i de 3 skandinaviske Lande, at en Konvention kunde ventes afluttet. Jeg siger det, fordi jeg ikke ønsker særlig at gaa ind paa Spørgsmaalet angaaende Lovforslagets Affattelse, idet ærede Medlemmer ville se, at Affattelsen i alt Væsentligt er foreslaaet af den nedsatte Kommission, hvis Arbejde jo findes i det Bilag, som er omdelt; baade Forslaget og Motiverne findes her. Det er altsaa denne Kommission, man i alt Væsentligt har fulgt, og dens Affattelse er jo vistnok vel overveiet. En anden Grund til at følge den, er jo den, at Sverige og Norge allerede for nogle Aar siden have vedtaget nogenlunde enslydende Love i denne Materie, og det var det, vi nu skulde slutte os til. Da dette Forslag blev fremsat her for nogle Aar siden, mødte det Indvendinger — og det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgtreds (M. S. Løven) mindede om det i Dag strax, da han tog Ordet. — i en bestemt Retning, nemlig med Hensyn til, at man havde beholdt Registreringen som det, der egentlig var stiftende i retlig Henseende. Det ærede Medlem indrømmede, at den stete Forandring var en Smødefkommen mod de Anstuelser, der tidligere havde gjort sig gjældende i Folkethinget. Det er ganske rigtigt, der er vist en saadan Smødefkommen imod

disse Anstuelser, og den har saa meget lettere kunnet vises, som Regeringen er kommet til den Overbevisning, at det vilde være rigtigt at gaa en noget anden Vej end den, man tidligere gik. Jeg opfatter nu ikke Forholdet, hvis jeg forstod det ærede Medlem rigtigt, ganske som han, jeg opfatter det saaledes, at vi vedblivende staa paa det Standpunkt, at det er Registreringen, vi lægge Hovedvægten paa; men vi gjøre en Undtagelse, idet vi sige: Mod dette Forhold kan der gjøres Undtagelse saaledes, at Vedkommende gennem Søgemaal kan faae Registreringen omstødt og selv blive berettiget til at faae sit i Stedet, og det kan han gjøre i det Tilfælde, at han tidligere har været faktisk Bruger af Varemærket. Det er ikke nogen Fravigelse af Systemet, men en Tilnærmelse til det, der er Skik og Brug i England, hvor de ganske rigtig have 5 Aar. Vor nugjældende Lov støtter sig nærmest til det tydske System; om det er ganske adækvat, dermed, skal jeg lade staa hen. Omraadet for Loven i Tyskland er langt snævrere end vort; men i det Hele taget have vi nærmest sluttet os til det tydske System, det System, der lægger Vægt paa Registreringen, og ikke til det franske System, som lægger Vægten paa Otkøringen, Udøvelsen af Varemærket og kun betragter Registreringen som Konstatering af et Faktum. Den Undtagelse, her er gjort, nærmer sig aabenbart henimod det saakaldte franske System, idet den aabner Vedkommende Udgang til at gjøre Indsigelse og faae Mærket registreret for sig, forudsat, at han faktisk har brugt det tidligere. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgtreds (Halkier) vilde have, at denne Ret skulde gaa videre. Hvad Tidsfristen angaar, skal jeg sige, at det er en Skjønssag, hvilken Tidsfrist man vil sætte. Vi have ligeoverfor Udlandet i et andet Forhold 6 Maanedes; men det er jo Noget, man kan tale om; men naar det ærede Medlem sagde, at det skulde gaa langt videre, fordi man ikke skulde straffe Sigeghlidighed og begunstige Svigen, saa har jeg unegtelig ikke opfattet Forholdet saaledes; thi efter vor Lov kan det ikke siges at have været Svig at have indregistreret et Mærke, naar det staaar Enhver frit for at indregistrere et Mærke, det er ikke Svig, det er berettiget. Det, man giver den anden Vedkommende, der tidligere har benyttet Mærket, er Ret til at faae Registreringen omstødt, naar han kan bevise, at han har benyttet Mærket tidligere; men det er ingenlunde givet, at den, der har indregistreret Mærket, har begaaet Svig, fordi en Anden tidligere har benyttet det. Saa spurgte det ærede